

הערות-שוליים

שיעור בדקדוק פיליטי: עבר, הרה ועתיד של ממלכה שכנה...

... עבר הירדן, ירדן, ירדן לשעבר.

★ ★ ★

משלושה דברים מספר המלך חוסיין:...

... מה מדינה שלו, מדינה אשתו, ומדינה של ההיסטוריה.

★ ★ ★

תשובה שלא נתנה במשדר האחרון של "שלושה בסירה אחת"...

... מה זה ברווז עתונאי? ברווז שנמכר בשוק השחור על-גבי לבן.

★ ★ ★

מה שם ייקרא לפעולתו של טדי קולק בארצות-הברית, המכוננת לחידוש המענק?...

... קולקציה.

מה שמתוח — מתוח

תכנית אמנותית

(כל השמות שאינם מופיעים במעשייה זאת הם אמיתיים בהחלט)

יש בארץ חקין אחד, שהופיע בשעתו בתוכנית רדיו בפני הקהל, והיה אז צורך להביא את הסדרנים שיורידו אותו בכוח מהבמה — הוא רצה בכל כוחו לתח עוד מספר.

רק עברו כמה חודשים, ואותו חקין שינה את פרצופו. יום אחד התקיים בירושלים באולם תיאטרון כנס של העדי העובדים בעיר. אחרי שחייב יגאל אלון נאם על מקצוע המלחמה ומוכיר מועצת הפועלים משה ברעם נאם על המלחמה המקצועית, הגיע תור התוכנית האמנותית. הופיע אותו חקין, והפעם, לפי הכלל "וישמען ישורון ויבעט", הסתפק בתוכנית קצרצרה בלבד, לא שעה לאכזבת הקהל ומיהר למסעדת דגל לסעוד את לבו. החברה החליטה על נקמה מיידית, שתתואר להלן בארבעה פרקים דרמטיים.

פרק א.

חצי שעה לאחר שהחקין נכנס למסעדה, צלצל הטלפון וחמלצר הזמין את האנדר הנכבד לקבל את השיחה.

החקין: הלואי כן, זה אני. בבקשה?

הטלפון: כאן מדבר — — — מנהל מלון — — — שמעתי כי כבודו נמצא בירושלים וחשבתי שאולי יסכים להופיע בבאר של המלון שלנו.

החקין: אבל אין לי חליפה מתאימה להופעה כזאת.

הטלפון: אין דבר, זה בסדר. אצלנו זו לא בעייה להשיג חליפת ערב. וחץ מזה, אדוני בחדאי לא עירום. מה המחיר?

החקין: 75 ל"י. (בפחות מזה לא נאה לו.)

הטלפון: המממ... זה קצת יותר מדי... אני מציע 65.

החקין: אצלי לא עומדים על המקת. מחיר זה מחיר.

הטלפון: נו, אני מביין. אמן. טוב, הסכמנו. אם כן, להתראות.

החקין: להתראות.

(סודרו להתקשר עם האקורדיוניסט, עולה על מונית ומתרחק בחושך.)

פרק ב.

הטלפון במלון — — — מצלצל. מבקשים את מר — — — מנהל המלון.

הטלפון: מר — — — ? כאן מדבר שהילי, חברו של החקין — — — האם אדוני שמע עליי?

המנהל: כן, בחדאי.

הטלפון: הוא נמצא בעיר אחרי הופעה והוא שואל אם אדוני יסכים שהוא יופיע במלון, סתם ככה, ללא תשלום, למען החברה.

המנהל: בבקשה, נשמח מאד. למה לא?

הטלפון: אם כן, אנו נוסעים אליכם. להתראות!

המנהל: להתראות.

(מניח את השפופרת ומזדרז לתת למלצרים הוראות מתאימות.)

פרק ג.

לפני המסך טיפורה מעשה, מן הראוי להשיע במקום זה נזיפה חמורה באוזניו של מערכת "למרחבי" בירושלים, בה אי אפשר היה למצוא באותו ערב אדם שיחיה מוכן להגן על ענייני הפרולטריון. למרות האזעקה הסלפונית, לא נפתר איש במערכת לעשות משהו נגד קיפוח האיש העובד ("אין לנו זמן בשביל דברים כאלה") נדיבם יותר היתה מערכת "על המשמר", כפי שיתברר מיד.

הטלפון במערכת "על המשמר" מצלצל. איש המערכת מרים את השפופרת.

הטלפון: הלואי כאן מדבר חבר ועד הפועלים של מלון — — —

המערכת: כן, בבקשה.

הטלפון: ברצוני להודיע על שערורייה, העומדת להתחולל הערב במלון. זה עתה שמעתי את המנהל — — — אומר, שגודע לו כי החקין — — — נמצא בעיר ושהוא יסדר אותו ולא ישלם את שכרו לאחר ההופעה. אני חושב שאסור לתת לדבר כזה להתרחש.

המערכת: אז מה לעשות?

הטלפון: לפי דעתי רצוי שעתונאי יוהיר את המנהל — — — כי המרשה כולה תפורסם בעתון.

המערכת: טוב, אני אנש אליכם ואראה מה אפשר לעשות. בסדר?

הטלפון: בסדר.

פרק ד.

כותב טורים אלה אינו דומה למחברי התסריטים ההוליוודיים, שאינם משאירים שום דבר לדמיונו של הקורא. יספיק אם נציין, כי התפאורה של פרק זה, היא הבאר של מלון — — — בירושלים. את הסצנה עצמה יוכל כל אחד להבדיר לעצמו.

נו כדארה, יגשי

העולם הבא

בעריכת יחיאל גלי

מוזמנים משתתפים. הוציאה בפרס של 10 ל"י השבוע הוא דן בן אהרון, ירושלים, המתבקש להודיע את כתובתו למערכת העולם הזה.

ואגדות הספרות העברית

לאה גולדברג מספרת, כי פעם ניגשה אל נתן אלתרמן, הראתה לו שיר של משורר צעיר שנדפס באחת הבמות הספרותיות וטענה בהתמרמרות, כי בתים שלמים הם גנובים.

משך אלתרמן בכתמיו ואמר: "בתים שכוונת שלמות!"

פתגם זו לטובה

מדור להיסופים של דברים

- שם נמשו בכספו. — טרדכי דן, תל-אביב
- טעים לחיק. —
- מלה בכלא, שתיקה בשיניים. —
- עוד לא עברה תקוותנו. — ד. ברדור, תל-אביב
- אחוז בזו, וגם מזו אל תנח ירך. —
- כי יצר לב האדם נערה מנעוריו. — ש. אשכה, תל-אביב
- אם אין אני לי, שמי לי. — איתן גוריון, צה"ל

טעות לצולם צודקת

8.30 מועדון הגן. (הארץ)
מרדכי דן, תל-אביב
מה... מה... מה... מבו.
לאחר 30 שנות נשואים. (הבקר)
שמואל רוט, גבעתיים
קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול קללה.
מספר הלומדים במכונות פדגוגיות. (הארץ)
אליק מג, חיפה
הפואימה הטכנולוגית
מחפש עבודה או אכידה חלקית. (ידיעות אחרונות)
רענן טל, צה"ל
כמו שנאמר בהגדה: אבודים היינו.

אתה כבר לא מזמין אותי לצאת לשום מקום...

צברינו חמודים ועוקצנים

בני מופי (4:6) תור-טהגן וכל הזמן חזר על המלים "חיים נחמן ביאליק, חיים נחמן ביאליק".

חיים נחמן ביאליק: "מיהו זה חיים נחמן ביאליק?"

מת: "את לא מכירה אותו?" ענה לי. "הוא אמו סימה טיבלום, תל-אביב"

עומרי שאל את אביו בשעת טיול בשדירת האקליפטוסים: "אבא, מי זה שתל את העצים הגדולים האלה?" "ירון", ענה אבא.

"ירון?" התפעל עומרי. "יה, במת היה לו כבד נורא!"

קבוצת גנים

רופאת ילדים, ענתה דגניה. "מה פתאום?"
"אם רק מראים לה את הלשון, הטבירה דגניה, היא תיכף לוקחת כסף." אביה משה רושצ'יק, תל-אביב

★ ★ ★

ענת נכנסה לחדר-האוכל ואמרה לי אחד החברים: "יותר אני לא אניד לך, נבלה! כי אבא שלי הסביר לי מה זה."

★ ★ ★

יצי הקשיבה לחדשות ב"קול יש" ראל" ופתאום שאלה: "אלוהים מדבר ברדיו?"

"מה פתאום?" שאלה אסא. "אחרת, ענתה יעל, מאין הם יודעים איזה מזג אוויר יהיה?"